

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.851 van 25 april 2000
in de zaak A. 87.591/VII-19.754.**

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. DE BUS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 165

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Soedanese nationaliteit, op 29 oktober 1999 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 1999 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 3 juni 1999 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij betekend op 2 september 1999;

Gelet op de beschikking van 24 november 1999 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 14 februari 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 17 maart 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat W. DE BUS, die verschijnt voor verzoeker, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker, van Soedanese nationaliteit, komt in België aan op 17 mei 1999 en verklaart zich op 21 mei 1999 vluchteling. Tijdens het verhoor op de Dienst Vreemdelingenzaken maakt verzoeker gebruik van het Arabisch, met behulp van een tolk.

1.2. Op 3 juni 1999 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van

verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. De bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 augustus 1999 luidt als volgt :

"(...)

Betrokkene werd verhoord op 12 juli 1999 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk, die de Arabische taal machtig is.

Hij verklaarde afkomstig te zijn uit El Mahass in Noord-Soedan. Hij studeerde in het laatste jaar van de Middelbare School te El Mahass. In maart 1998 werden alle jongens van zijn middelbare school, onder wie betrokkene zelf, in hun school opgepakt door het Soedanese leger en vervolgens meegenomen naar een militair kamp in Karthoum met het oog op gedwongen inlijving. Na een militaire opleiding zouden ze worden ingezet in de oorlog die plaatsvindt in het zuiden van Soedan. Betrokkene weigerde echter hieraan mee te doen, en ontsnapte (na 9 dagen opleiding) begin april 1998 uit het militaire kamp samen met tientallen andere jongeren. Tijdens hun ontsnapping werden sommige jongeren neergeschoten. Betrokkene keerde terug naar zijn woonst en familie in El Mahass. Aangezien de autoriteiten hem zochten, besloot hij zijn land te verlaten. Begin mei 1999 bracht betrokkenes broer hem bij een Egyptische agent in Kerma, nabij El Mahass. Tegen betaling bracht deze laatste hem per vrachtwagen naar Port Soedan, waar hij aan boord ging van een schip. Met dit schip kwam betrokkene op 17 mei 1999 in België toe. Op 21 mei 1999 vroeg hij het statuut van Vluchteling aan.

Er dient te worden vastgesteld dat betrokkenes relaas ongeloofwaardig is wegens tegenstrijdige, onwaarachtige en vage verklaringen.

Vooreerst kan getwijfeld worden aan betrokkenes vermeende Soedanese herkomst. Tijdens het verhoor door de Dienst Vreemdelingenzaken (dd. 3 juni 1999) verklaarde hij uitdrukkelijk (en enkel) het Arabisch als zijnde zijn ta(a)l(en) van oorsprong; terwijl hij tijdens het verhoor door het Commissariaat-generaal stelt te behoren tot de Nuba etnie uit El Mahass/Wadi Halfa/Noord Soedan, en het Rotana (als taal van origine) te spreken, maar ook - als tweede taal, maar minder goed - de Arabische taal te spreken. Verder verklaart betrokkene ten aanzien van het Commissariaat-generaal enerzijds te zijn geboren en getogen in El Mahass nabij Kerma in de streek van Wadi Halfa, Noord Soedan, maar stelt hij anderzijds verkeerdelijk (cfr. geografische kaarten van Soedan; zie ook 'Ethnologue, Languages of the World', The

Summer institute of Linguistics, USA, 1996) dat voornoemde plaats niet gelegen is in de buurt van een buurland van Soedan, en ver verwijderd is van Egypte en de Noord Soedanese stad Dongola. Betrokkene stelt voor het Commissariaat-generaal eveneens ten onrechte (cfr. voornoemde bronnen, zie ook 'Mondes Rebelles', 1996) dat Port Sudan dichtbij Karthoum gelegen is, en dat het Soedanese Moslimregime in het Zuiden van Soedan oorlog voert tegen Moslim - opposanten.

Bovendien verklaarde betrokkene voor de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij van de regering een jaar tot anderhalf jaar nationale legerdienst moest vervullen toen hij in 1997 afstudeerde. Tijdens het verhoor door het Commissariaat-generaal stelde hij echter dat hij in maart 1998 in zijn school werd ontvoerd door het leger met het oog op gedwongen inlijving. Gevraagd naar de duur van de nationale dienstplicht, stelde hij ten aanzien van het Commissariaat-generaal dit niet te weten (1 of 2 jaar). De benaming van het nationale Soedanese leger kent hij evenmin. Voor het Commissariaat-generaal blijkt hij evenmin in staat om enige concrete beschrijving te geven van zijn militaire opleiding of activiteiten in het militaire kamp gedurende 9 dagen.

Opmerkelijk is tevens dat betrokkene verklaart na zijn ontsnapping uit het militaire kamp door de Soedanese autoriteiten te zijn gezocht, terwijl uit het verhoor door het Commissaris-generaal blijkt dat hij nadien gedurende meer dan 1 jaar in zijn geboorte- en woonplaats bleef alvorens het land te verlaten, en dit zonder vermelding van problemen tijdens voornoemde periode.

Verder blijft betrokkene uiterst vaag met betrekking tot zijn vluchtroute (tijds- en plaatsaanduidingen) van El Mahass naar Port Soedan en vervolgens per schip (hij weet noch de naam noch de nationaliteit of de aard van het schip) naar België.

Betrokkenes identiteit, nationaliteit en reisverhaal kunnen alleszins niet worden nagegaan doordat betrokkene geen documenten ter zake voorlegt.

Tenslotte bevat betrokkenes verzoekschrift tot instelling van een dringend beroep verder geen andere elementen die vermogen de weigeringsbeslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken te wijzigen.

Uit wat voorafgaat blijkt dat de aanvraag van betrokkene kennelijk ongegrond is, omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Wat er ook van zij, betrokkene heeft niet aangetoond dat de gemachtigde van de Minister zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door hem het verblijf op het grondgebied te weigeren. In elk geval, de Commissaris-generaal ontwaart geen ernstige en aantoonbare gronden die laten geloven in een risico van schending van de

Conventie van Genève in geval van verwijdering van betrokkene. Bijgevolg bevestigt de Commissaris-generaal de verblijfsweigering besloten door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken op 3 juni 1999.

De Commissaris-generaal meent dat de betrokken vreemdeling in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat hij ontvlucht is, en waar, volgens zijn verklaring, zijn leven, zijn fysieke integriteit of zijn vrijheid in gevaar zou verkeren."

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1.1. Overwegende dat verzoeker in een eerste middel de schending aanvoert van de rechten van verdediging, doordat hij tijdens het interview bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn motieven voor de asielaanvraag en zijn verweermiddelen tegen de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken niet heeft kunnen uiteenzetten omdat hij tijdens het interview bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen is bijgestaan door een tolk Noord-Afrikaans Arabisch, dat hij het Oriëntaal Afrikaans Arabisch spreekt en beter nog het

Noubian, dat het Noord en het Oriëntaal Afrikaans Arabisch fundamenteel verschillende talen zijn, dat de tegenstrijdigheden hieraan te wijten zijn, dat de verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken een juiste weergave van de feiten is, dat door de Dienst Vreemdelingenzaken de asielaanvraag in essentie werd geweigerd omdat hij desertie had gepleegd en omdat desertie geen aanleiding kan zijn tot erkenning;

3.1.2. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 21 mei 1999 verklaarde bijstand te verzoeken van een tolk voor de Arabische taal tijdens het onderzoek van zijn asielaanvraag (artikel 51/4 Vreemdelingenwet); dat verzoeker bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat het Arabisch zijn taal van oorsprong is; dat hij bij de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen verklaarde : "Mijn moedertaal is het Rotana (dialect). Ik spreek ook Arabisch, maar niet zo goed, is tweede taal. In twee streken wordt het Rotana gesproken. Ook in Halta. (...) Wij allen spreken Rotana, niet echt goed Arabisch. In onze streek moeten we enkel Arabisch kennen als we naar de hoofdstad gaan.";

3.1.3. Overwegende dat verzoeker niet om de bijstand van een tolk Noubian blijkt te hebben verzocht; dat uit het verhoorverslag van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen blijkt dat er rekening werd gehouden met de gebrekkige kennis van het Arabisch : sommige vragen werden herhaald of op verschillende wijzen gesteld; dat verzoeker op een aantal vragen een duidelijk antwoord kon geven; dat uit het administratief dossier niet blijkt dat hij enig bezwaar heeft gemaakt met betrekking tot de tolk; dat de bestreden beslissing onder meer steunt op het determinerende motief dat getwijfeld kan worden aan verzoekers vermeende Soedanese herkomst; dat, hoewel

verzoeker verklaarde geboren en getogen te zijn in El Mahass nabij Kerma, Noord-Soedan, hij een verkeerde geografische situering geeft; dat verzoeker dit determinerende motief niet betwist; dat het middel in zoverre het is gericht tegen de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken niet dienstig kan worden aangevoerd, aangezien de bestreden beslissing de beslissing tot weigering van verblijf vervangt; dat het eerste middel niet ernstig is;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker in een tweede middel aanvoert :

"(...)

De beslissing is onvoldoende gemotiveerd : op geen enkele wijze motiveert de beslissing waarom verzoeker niet als vluchteling in de zin van de Conventie van Genève kan worden aangemerkt. Verzoeker voegt in bijlage een kopie van een persartikel dat naar aanleiding van de ontsnapping uit het militaire kamp werd geschreven (zie, STUK 1). Hieruit blijkt duidelijk dat tijdens deze ontsnapping een aantal soldaten zijn neergeschoten en dat de overige deserteurs voor hun leven vrezen en dat een aantal onder hen reeds geëxecuteerd zijn. In de huidige politieke omstandigheden is het dan ook voor verzoeker onmogelijk om terug te keren naar zijn land daar hij een gegronde vrees heeft voor vervolging en voor zijn leven.";

3.2.2. Overwegende dat verzoeker niet in concreto aantoont waarom de bestreden beslissing onvoldoende gemotiveerd is; dat een loutere verwijzing naar een persartikel, dat niet bij het inleidend verzoekschrift is gevoegd maar ter zitting werd neergelegd op het eerste gezicht niet volstaat; dat het middel niet ernstig is;

4. Overwegende dat geen van de middelen ernstig is; dat dienvolgens niet is voldaan aan één van de twee door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State cumulatief opgelegde voorwaarden; dat

deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten worden voorbehouden.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftwintig april tweeduizend, door :

de HH. D. MOONS, wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
K. VANHOUTTE, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VANHOUTTE.

D. MOONS.